

Caminem per les entitats socials

Ignatius

26. Jorba-Montserrat, dj. 7.04.2022

Paraules que em mobilitzen avui...

CREACIÓ CRUCIFICADA

La crucifixió segueix vigent. Seguim crucificant Jesús, crucificant els seus preferits, crucificant el planeta, l'espai del que disposem per habitar, tenir -ne cura i compartir.

Una altra vegada, que venia de València cap a Itàlia per mar, enmig d'una gran tempesta es trencà el timó de la nau i la cosa arribà al punt que, segons el seu parer i de molts que viatjaven en la mateixa nau, no era possible fugir de la mort per camins naturals. Aleshores, examinant-se bé i preparant-se a morir, no podia sentir temor dels seus pecats, ni de ser condemnat. En canvi, tenia una gran confusió i dolor perquè creia que no havia aprofitat prou bé els dons i gràcies que Déu nostre Senyor li havia comunicat .

[St Ignasi, Autobiografia, 33]

Aquest matí prego amb...

La nostra hora

És tard

però és la nostra hora.

És tard

però és tot el temps

que tenim a mà

per fer el futur.

És tard

però som nosaltres

aquesta hora tardana.

És tard

però és matinada

si insistim una mica.

(Pere Casaldàliga)

Faig conscient el meu cos...

Obro les mans, les miro atentament, són JO,
i les ofereixo al Senyor. Tot allò que poden fer, tocar,
sentir, acaronar, soc Jo i m'entrego a Ell.

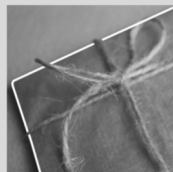

Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meva vida
(interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu,
cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Sentir com Crist aplega el meu dolor i el del món.
Com Crist passa dolor pel món.

Text bíblic

Mateu 27,38-54: La terra crida de dolor per la crucifixió de Jesús

Juntament amb ell foren crucificats dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Els qui passaven per allí l'injuriaven movent el cap amb aires de mofa i dient: «Tu que havi- es de destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't a tu mateix, si ets Fill de Déu, i baixa de la creu!» També els grans sacerdots se'n burlaven, amb els mestres de la Llei i els notables, tot dient: «Ell que va salvar-ne d'altres, a si mateix no es pot salvar! És rei d'Israel: que baixi ara de la creu i creurem en ell! Ha confiat en Déu: que l'alliberi ara, si tant se l'estima! Ell, que va dir: "Sóc Fill de Déu"!» Els bandolers que havien estat crucificats amb ell l'insultaven de la mateixa manera. Des del migdia fins a les tres de la tarda es va estendre una foscor per tota la terra. I cap a les tres de la tarda, Jesús va exclamar amb tota la força: «Eli, Eli, ¿Jemà sabactani?», que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?» En sentir-ho, alguns dels qui eren allí deien: «Aquest crida Elies.» De seguida un d'ells corregué a prendre una esponja, la xopà de vinagre, la posà al capdamunt d'una canya i la hi donava perquè begués. Els altres deien: «Deixa, a veure si ve Elies a salvar-lo.» Però Jesús tornà a cridar amb tota la força, i va expirar.

Llavors la cortina del santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix; la terra tremolà, les roques s'esberlaren (...) El centurió i els qui amb ell custodiaven Jesús, veient el terratrèmol i tot el que havia passat, van agafar molta por i deien: «És veritat: aquest era Fill de Déu.»

Caminant en silenci...

Porto a la memòria els crucificats que reconec en els espais on visc, treballa, viatjo... Prego per ells.

- En quins rostres trobo aquest Crist desfet, adolorit, masegat?
- Sentiran ells que Déu els ha abandonat?
- En quins moments he viscut el dolor aclaparant, sense sentit?

Avui poso atenció a...

Sota l'esguard de la muntanya de Montserrat que va apareixent, les seves agulles assenyalen el Creador.

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- Com m'he sentit avui?
- Jesús, en la creu, sent l'abandó dels seus, de Déu mateix. Amb tot, confia. En les situacions doloroses o límits de la vida, sento que Déu és en mi i confio en Ell?
- Com m'apropo a Jesús en la creu per oferir-li el meu dolor?
- Como em sumo a seguir teixint xarxa de confiança en Déu enmig del dolor?
- Què em mou a mi davant aquest dolor del món, de la creu?
- Quin sentit li dono a aquest dolor?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meva vida és necessària pel pla de Déu.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut (imatge vista o record que m'ha vingut)
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

El món només creix mitjançant la creu.

(Teilhard de Chardin)

